

پتاشري جي ڪي پُڄ سمرتي دوس پر سُناڻي ڪي ليئي باپ دادا ڪي مڏر مهاواڪيه

”ميني بچي - اپنا سپاءُ بهت هين مينا اور شانت بناو، بول چال اٿسا هو

جو سڀ گهين يه تو جئسي ديوتا هئ“

پرشن :- هرديہ ڪو شُڌ بناني ڪي ليئي ڪوئسا شونق هونا چاهيئي؟

اُتر :- هرديہ ڪو شُڌ بنانا هئ تو يوگي بنني بناني ڪا شونق هونا چاهيئي. يوگ ڪي استني سين هين هرديہ شُڌ بنتا هئ. اُگر ديهه ۾ موه هئ، ديهه ايمان رهتا هئ تو سمجھو هماري اوستا بهت ڪچي هئ. ديهي ايماني بچي هين سچا ڊائمنڊ بنني هئ اس ليئي جتنا هو سڪي ديهي ايماني بنني ڪا اڀياس ڪرو. باپ ڪو ياد ڪرو.

اوم شانتی . بچي جانتی هئ اُپي پڳوان سنمڪ بئن ڪر همڪو گيان ڪي گيت سُناڻي هئ وا گيان ڪي ڊانس ڪراڻي هئ. اس گيان ڊانس سين تهر ديوتائون موافق سڌا سڪي اور هرشت رهينگي. پڳوان ڪو هين بيحد ڪا باپ وا وشو ڪا رچتا ڪها جاتا هئ. آتما سمجھتي هئ بابا هماري ليئي سورڳ ڪي سوغات لائي هئ. وهي رچتا هئ. سورڳ ڪا مالڪ بناني ڪي ليئي راج يوگ سڪاتي هئ. ڪهتي هئ باپ ڪو اور وشو ڪي مالڪپٽي ڪو ياد ڪرو. باپ بيحد ڪا مالڪ هئ تو ضرور بيحد ڪي بڙي دنيا هين رچينگي. تهر بچون ڪي ليئي ساري وشو هين گهر هئ اُڙتات ڀارت بچاني ڪا استان هئ. بيحد ڪا باپ آ ڪرڪي بيحد ڪا وشو اُتوا گهر بناتي هئ، وه هئ سورڳ. تو اُتسي باپ ڪا بچون ڪو ڪتنا سُڪريا ماننا چاهيئي. وشو ڪا رچتا باپ ڊئريڪٽ سمجھاءُ رهي هئ هر تمڪو وشو ڪا مالڪ بناني آيا هون تو تمھارا سپاءُ بهت فرست ڪلاس هونا چاهيئي. تمھاري چلن اُتسي هوني چاهيئي جو سڀ ڪهي ڪيه تو جئسي ديوتا هئ. ديوتائين ناميگرامي هئ. ڪهتي هئ انڪا سپاءُ ايڪدم ديوتائي هئ. بلڪل ميني شانت سپاءُ ڪي هئ. تو اُتسي بچون ڪو باپ پي ديك خوش هوتي هئ. بابا سورڳ ڪا مالڪ بناني آتي هئ تو تمھين ڪتنا مددگار بنا چاهيئي. سروس ۾ آپيهين لڳ جانا چاهيئي. اُتسي نهين مئن ٿڪ گيا هون، فُرست نهين هئ. سميه پر سڀ ڪام ڪرني ۾ ڪلياڻ هئ. يگيه سروس ڪا اضافا شو بابا ديتي هئ. بابا بچون ڪي دتوي چلن ديکتني هئ تو قربان جاتي هئ.

ميني بچي تهر جانتی هو همڪو پڙهاني والا ڪوئن هئ! اس چئنن ڊي ۾ چئنن هيرا بئنا هئ، وهي ست چت آنند سوروپ هئ. ست باپ تمھين سچي سچي شريمت ديتي هئ. باپ ڪي بني هو تو قدم قدم شريمت پر چلنا هئ. چپ رهنا هئ اور پڙهنا هئ، ايڪ باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. گھڙي گھڙي اس بئج ڪو ديکتني رهو تو باپ اور ورثي ڪي ياد آئينگي. ياد سين هين تهر جئسي ساري وشو ڪو شانتی ڪا دان ديتي هو. هرايڪ بچي ڪو اپني پر جا پي بناني هئ، وارث پي بناني هئ. مرلي ڪوئي پي مس نهين ڪرني چاهيئي. بابا بهت پيار سين سمجھاتي هئ ميني بچي اپني پر رحم ڪرو. ڪوئي اوگيا نهين ڪرو.

باپ ڪي دل اندر بچون ڪو سڌا سڪي بناني ڪي ڪتني فرست ڪلاس آش رهتي هئ ڪ بچي لائق بن سورڳ ڪي مالڪ بني. جو خوشبوئدار قول هئ وه کينچتي هئ. جو جئسا هئ اُتسي سرچلائيٽ ليني ڪي ڪوشش ڪرتي هئ. خوشبوئدار، گڻوان بچون ڪو ديك پيار ۾، خوشي ۾ نئن

گيلي هو جاتي هئ. ڪڇ تڪليف هوتي هئ تو بابا سرچلائيٽ ديتي هئ.

بابا سمجھاتي هئ ميني بچي تمھين اس پراڻي دنيا ۾ ڪوئي پي آس نهين رڪني هئ. اب تو ايڪهين سرشت آس رڪني هئ ڪ هر تو چلي سڌار. ڪهان پي نھرنا نهين هئ. ديڪنا نهين هئ. آگي بيڌتي جانا هئ. ايڪ طرف هين ديڪتي رهو تب هين اچل اڏول اسٽر اوستا رھينگي. اب يھ دنيا ختم هوني هين هئ، اسڪي بهت سيريس حالت هئ. اس سميه سڀ سين اڌڪ غصا پرڪرتي ڪو آتا هئ. اس ليئي سڀ خلاص ڪر ديتي هئ. تھ جانتپي هو يھ پرڪرتي آبي اپنا غصا زور سين دڪائينگي. ساري پراڻي دنيا ڪو ڊوءِ دينگي. آرٿ ڪڪ ۾ مڪان آد سڀ گر پرينگي. انيڪ پرڪار سين موٽ هونگي. يھ سڀ ڊراما ڪا پلٽن بنا هونگا هئ. اسر دوش ڪسي ڪا پي نهين هئ. وناش تو هونا هين هئ. اس ليئي تمھين اس سين ٻڌي ڪا يوگ هٽاءِ دينا هئ. تھ نين تو اپنا سڀ ڪڇ انشوئر ڪر ديئا هئ اس ليئي تمھين ڪسي پي پرڪار ڪي چننا نهين. تمھارا سڀ ڪڇ سڦل هو رها هئ.

اب تھ ڪھينگي واھ سنڱرو واھ! جس نين همڪو يھ راستا بتايا هئ. واھ تقدير واھ! واھ ڊراما واھ! تمھاري دل سين نڪلتا هئ شڪريا بابا آپڪا جو هماري دو مٺي چانور ليڪر همين سيفتي سين پوشيه ۾ سوڱڻا رٿرن ديتي هو. پرنٽو اسر پي بچون ڪي بڙي وشال ٻڌي چاهيئي. بچون ڪو آٿاھ گيان ڌن ڪا خزانا ملتا رهتا تو اپار خوشي هوني چاهيئي نان. جتنا هرديھ شڌ هونگا تو اُرون ڪو پي شڌ بنائينگي. يوگ ڪي اسٽني سين هين هرديھ شڌ بننا هئ. تھ بچون ڪو يوگي بنني بناني ڪا شونق هونا چاهيئي. اگر ديھ ۾ موھ هئ، ديھ ايمان رهتا هئ تو سمجھو هماري اوستا بهت ڪچي هئ. ديھي ايماني بچي هين سچا ڊائمنڊ بنتي هئ اس ليئي جتنا هو سڪي ديھي ايماني بنني ڪا اُپياس ڪرو. باپ ڪو ياد ڪرو. بابا اڪير سڀ سين بهت مينا هئ. باپ بڙي پيار سين بچون ڪو پلڪون پر بناڪر سات لي جائينگي. ائسي باپ ڪي ياد ڪي نشي ۾ چڪناچور هونا چاهيئي. باپ ڪو ياد ڪرتي ڪرتي خوشي ۾ ننڊي نار هو جانا چاهيئي. جيئي باپ اپڪاريون پر اپڪار ڪرتي هئ، تھ پي فالو فادر ڪرو. سڪڊائي بنو.

تھ بچي اس پڙهائي سين ڪتني اونچي ڪمائي ڪرتي هو. تھ پدماپدم پتي بنتي هو. بابا تمھين ڪتنا ڌنوان بناتي هئ. باپ تمڪو اڪٽ خزاني ۾ ائسا وزن ڪرتي هئ جو 21 جنر سات رھينگا. وهان ڏک ڪا نام نهين. ڪيي اڪالي مرتيو نهين هونگا. موٽ سين ڪيي ڊرينگي نهين. يھان ڪتنا ڊرتي هئ، روتي هئ. تمڪو تو خوشي هئ، يھ پراڻا شرير چور جائي نئين ۾ پرنس بنينگي. تھ اس پراڻي دنيا سين ممتو مٿاتي رهو، اس ديھ ڪو پي پوٽني جائو. هر آتما اينڊ پينڊينٽ هئ. بس ايڪ باپ ڪي سواءِ اوڙ ڪسي ڪي ياد نه آئي. جيتي جي جيئي ڪ موٽ ڪي اوستا ۾ رهنا هئ. اس دنيا سين مر گئي. ڪهتي پي هئ نان، آپ مٿي مر گئي دنيا. شرير ڪي پان ڪو اُڙاتي رهو. ايڪانت ۾ بٽن يھ اُپياس ڪرو، بابا بس آبي هر آپڪي گود ۾ آئي ڪ آئي. ايڪ ڪي ياد ۾ شرير ڪا انت هو، اسڪو ڪها جاتا هئ ايڪانت.

تھ بچي آبي ڊراما ڪي راز ڪو پي جانتپي هو، باپ تمھين نراڪاري، آڪاري اوڙ ساڪاري دنيا ڪا سڀ سماچار سُناتي هئ. آتما ڪهتي هئ آبي هر پرشارت ڪر رهي هئ، نئين دنيا ۾ جاني ڪي ليئي. هر سورب ۾ چلني لائق ضرور بنينگي. اپنا اوڙ دوسرون ڪا ڪلياڻ ڪرينگي. اچا، باپ

مڻي بچون ڪو سمجھاتي هئ، باپ دُک هرتا سُڪ ڪرتا هئ تو بچون ڪو پي سڀڪو سُڪ دينا هئ. باپ ڪا رائيٽ هئڻڊ بننا هئ. اُٿسي بچي هين باپ ڪو پريم لکتي هئ. شُپ ڪاريه ۾ رائيٽ هات ڪو هين لگائي هئ. تو باپ ڪهتي هئ هر بات ۾ رائيٽيس بنو، ايڪ باپ ڪو ياد ڪرو تو ڦر اُنت مٿي سو گتي هو جائينگي. اِس پُراڻي دنيا سين ممتو مٿا دو. يهه تو قبرستان هئ. ڏنڌاڌوري بچون آدي ڪي چنن ۾ مري تو مُغت اُپني بربادي ڪر دينگي. شو بابا ڪو ياد ڪرني سين تهر بهت آباد هونگي. ديهه اُپمان ۾ اُني سين بربادي هو جاتي هئ. ديهي اُپماني بنني سين آبادي هوتي هئ. ڏن ڪي پي بهت لالچ نهين رڪني چاهيئي. اُسي فڪرات ۾ شو بابا ڪو پي پوڻ جاتي هئ. بابا ديڪتي هئ سڀ ڪُچ باپ ڪو اُڀڻ ڪر ڦر هماري شريمت پر ڪهان تڪ چلتي هئ. شروع شروع ۾ باپ نين پي ٿرستي هو دڪا يا نان. سڀ ڪُچ ايشور اُڀڻ ڪر خُڏ ٿرستي بن ڳيا. بس ايشور ڪي ڪام ۾ هين لڳا هئ. وگهنون سين ڪي ڊرنا نهين چاهيئي. جهان تڪ هو سڪي سروس ۾ اُپنا سڀ ڪُچ سڦل ڪرنا هئ. ايشور اُڀڻ ڪر ٿرستي بن رهنا هئ. اُچا!

مڻي مڻي سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ ڳڏمارنڱهه. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

”سرشتي پريورتن ڪا آڌار - سنگنٿ روپ ۾ سڀي ڪا ايڪ سنڪلپ“ (اويڪت مهاواڪيه 1975)

سنگنٿ روپ سين سرو برهمڻون ڪي اُندر رحم ڪي پاونا، وشو ڪلياڻ ڪي پاونا، سرو آتمائون ڪو دُڪون سين چُراني ڪي شُپ ڪامنائين جب تڪ دل سين اُتپن نهين هونگي تب تڪ وشو پريورتن رُڪا هوئا هئ. اُپي هلچل ۾ هو ايڪ هين سنڪلپ ۾ اُچل اوڙ اُتل نهين هو. اُنڱد سمان اڏول بننا اُرتات اُنتر گهري لانا. تو سنگنٿ روپ ۾ اُٿسي ايڪ سنڪلپ ڪو اُپنائو اُرتات دريڊ سنڪلپ ڪي اِڪني اُنڱلي سڀي دو، تو يهه ڪلهيڱي پربت پريورتن ڪر ڪي ڳولڊن ورلڊ ڪو لا سڪي.

تو چيڪ ڪرو همارا سنگنن ايڪ سنڪلپ والا ڪهان تڪ بنا هئ؟ شاسترون ۾ ڳائڻ هئ ڪ برهما ڪو سنڪلپ اونا ڪ سرشتي رچين تو سرشتي رچي گئي. يهان اڪيلي برهما ڪي تو بات نهين، ليڪن برهما سَهت سڀ برهمڻون ڪا پي جب ايڪ سات يهه سنڪلپ اوني ڪ اَب هر سڀ ايورريڊي هئ اوڙ نئين دنيا ڪي اِستاپنا هوني هين چاهيئي يا هونگي هين اُٿسا دريڊ سنڪلپ جب برهمڻون ڪي اُندر اُتپن هو، تب هين سرشتي ڪا پريورتن هو اُرتات نئين سرشتي ڪي رچنا پُرئڪتيڪل ۾ دڪائي دي. اِس پي سنگنن ڪا ٻل چاهيئي. ايڪ دو ڪا وَ صرف اُن ڪا نهين، ليڪن ساري سنگنن ڪا ايڪ سنڪلپ چاهيئي. سنڪلپ سين سرشتي رچنا، اِسڪا رهسيه اِس پرڪار سين هئ ڪ سنڪلپ اُتپن هونگي اوڙ سيڪنڊ ۾ سماپتي ڪا نغاڙا بجنا شروع هو جائينگا.

ايڪ طرف سماپتي ڪا نغاڙا، دسري طرف نئين دنيا ڪا نظارا سات دڪائي دينگا. وهان هين وناش ڪي اُتي هونگي اوڙ وهان هين جلمئي ڪي بيچ چاورن اور وناش ۾ ايڪ حصا ڌرتي اوڙ باقي تين حصا تو جلمئي هونگي نان؟ يهه جو سڀي پيچي پيچي اُنڪ ڌرمون ڪي ڪارڻ اُنڪ ڌيش بني هئ، وهه اُنڪ ڌرم جب سماپت هونگي تو اُنڪ ڌيش پي ايڪ سترگاه ڪي روپ ۾ جل ڪي بيچ ايڪ ٽاپو ڪي موافق هو جائينگي. تو ايڪ طرف وناش ڪي اُتي ڪي نغاڙي هونگي، دوسري طرف فرست پرنس (شري ڪرشن) ڪي جنم ڪا آواز ٻلند هونگا وهه پتي پر نهين آئينگا. دڪاتي هئ نان جلمئي ڪي باد پتي پر شري ڪرشن آيا. تين حصي جلمئي ۾ هوني ڪي ڪارڻ

ڀارت جڳ پُرسٽان بننا هئڻ تو اُسڪو جلمئي ڊڪائي ڏيئا هئڻ. اُتسي جلمئي ڪي بيچ پها پتا جو فرست آتما هئڻ اُسڪي جنم ڪا چارون اور آواز پرست هونگا ڪ فرست پرنس پر تڪيه هو چڪا هئڻ، جنم هو چڪا هئڻ. تو وه پي اتي ۾ هونگا اُرتات جلمئي ڪي تين حمي ڪا نظارا هونگا اؤر ايڪ حصا ڀارت، پُرسٽان ڪي روپ ۾ پر گهٽ هونگا. جو ڊڪاتي هئڻ ڪ سوني ڪي دوار ڪا پاڻي سين نڪل آئي ليڪن پاڻي سين نهين، تين حمي پاڻي ۾ هونگي، اس ليئي پاڻي ڪي بيچ سوني دوار ڪا ڊڪائي دينگي، اس ليئي ڪهتي هئڻ ڪ سوني ڪي دوار ڪا پاڻي سين نڪل آئي. صرف اُس بات ڪا پورا ورنن نهين ڪر سڪي هئڻ. تو اُسي سميه پر فرست آتما ڪي جنم ڪي جئڻ جئڪار هونگي. اُتسي نظاري سامني آتي هئڻ تو پُراڻي دنيا ڪي مهاوناش ڪا نغاڙا اؤر نئين فرست پرنس ڪي جنم ڪا نظارا سات سات ڊڪائي دينگا. جئسي نغاڙا بجاني سين پهلي نغاڙي ڪو گرم ڪيئا جاتا هئڻ تب آواز بلند هوتا هئڻ. يهه پي يوگ اگني سين نغاڙا بجني ڪي پهلي تياري چاهيئي تب نغاڙي ۾ آواز بلند هونگا، انتظام ۾ لڳي هونگي هو نان؟ انتظار ڪرني والون ڪو پي انتظام ۾ لڳائو تب جئڻ جئڪار هو جائينگي.

جب شرير ڪو چلانا آ جائينگا تب راجيه چلانا آ جائينگا. شرير ڪو چلانا اُرتات راجيه ڪرنا. تو راجيه ڪرني ڪي سنسڪار پرنس هئڻ نان؟ ناليچفل ڪها جاتا هئڻ تو فل ناليچ ۾ تن، من، ڏن اؤر جن سڀ آ جاتا هئڻ. اُگر ايڪ ڪي پي ناليچ ڪم هئڻ تو ناليچفل نهين ڪهينگي. سمجها؟ سڌا سڦلنامورت بنني ڪا آڌار پي ناليچفل هئڻ. ناليچ نهين تو سڦلنامورت پي نهين هو سڪتي. سميه ڪي پرماڻ پر شارٽ ڪي گتي پي تيور هوني چاهيئي. سميه ڪي رفتار تيز هئڻ اؤر چلني والون ڪي رفتار ڊيلي هئڻ تو سميه پر ڪئسي پهونچينگي؟ ايڪ ٻل، ايڪ پروسا، يهه هئڻ مکيه سبجيڪٽ. هر سميه ايڪ ڪي هين ياد ۾ ايڪ رس رهنا. اُسي پر شارٽ ۾ هين سڌا سڦل هو تو منزل پر پهونچ هين جائينگي. جو اُتوٽ سنيهه ۾ رهتي هئڻ اُنڪو سهيوگ پي ستهه پراپت هوتا هئڻ.

مُري هئڻ لاني اس لاني ڪي آڌار سين ڪوئي ڪمي پي هونگي تو وه پُر جائينگي. يهه آڌار هين اُپني گهر تڪ اؤر اُپني راجيه تڪ پهونچائينگا ليڪن نيم پوروڪ نهين، لڳن سين. تو لڳن سين مري پڙهنا و سنا اُرتات مريدتر ڪي لڳن ۾ رهنا. مريدتر سين سنيهه ڪي نشاني مري هئڻ. جتنا مري سين سنيهه هئڻ اُتنا هين سمجهو مريدتر سين پي سنيهه هئڻ. سڄي برهمڻ ڪي پرڪ مري سين هونگي. مري سين لڳن اُرتات سڄا برهمڻ. مري سين لڳن ڪم اُرتات هاف ڪاسٽ برهمڻ. آچا!

وردان - اُپني مستڪ بيچ سڌا باپ ڪي سمرتي اِمرج رڪني والي مستڪمڻي پو

مستڪ مڻي اُرتات جسڪي مستڪ ۾ سڌا باپ ڪي ياد رهي، اُسي ڪو هين اونچي اِستيچ ڪها جاتا هئڻ. اُپني ڪو سڌا اُتسي اونچي اِستيچ پر اِستت رهي والي سريشت آتما سمجهه آگي ٻڌتي رهو. جو اس اونچي اِستيچ پر رهي هئڻ وه نيچي ڪي اُنڪ پرڪار ڪي باتون ڪو سهج پار ڪر ليتي هئڻ. سمسيائين نيچي ره جاتي هئڻ اؤر سيمر اوپر هو جاتي. مستڪمڻي ڪا اُستان هين اونچا مستڪ هئڻ اس ليئي نيچي نهين آنا، سڌا اوپر رهو.

سلوگن - بي فڪر بادشاهه ڪي اِستتي ڪا اُنپو ڪرنا هئڻ تو ميري ڪو تيري ۾ پريورتن ڪردو.